

*Til kapitel 3**Elproduktion**Til § 10*

Det foreslås i § 10, stk. 1, at virksomheder, der driver elproduktion fra anlæg med en elektrisk kapacitet på mere end 25 MW, skal have bevilling for at kunne udøve deres aktiviteter. Bestemmelsen viderefører de gældende principper for, hvilke former for elproduktion der kræver bevilling.

Elproduktionsanlæg, som oprindeligt har en kapacitet mindre end 25 MW, men som gennem en udvidelse får en kapacitet på mere end 25 MW, omfattes af bevillingspligten. Anlæg, der består af mindre, sammenkoblede anlæg, betragtes ved fastlæggelse af bevillingsgrænsen som ét anlæg. Større vindmølleparker vil således kunne blive omfattet af bevillingspligten.

Bevillinger til produktion gives for en periode på minimum 20 år. Bevillingshaveren kan således regne med at have en bevillingsperiode, der i det mindste giver mulighed for en afskrivning af de investeringer, der foretages i begyndelsen af bevillingsperioden. Bevillinger, givet under den tidligere lovgivning, videreføres indtil udløbstidspunktet for den enkelte bevilling, jf. § 98.

For at opnå bevilling kræves det, at bevillingsansøgeren har den fornødne tekniske og finansielle kapacitet. Miljø- og energiministeren får herved efter en konkret vurdering mulighed for at afvise en ansøgning om bevilling fra virksomheder, der ikke har den nødvendige tekniske ekspertise eller det fornødne økonomiske grundlag. Herved kan der, bl.a. af hensyn til forsyningssikkerheden, sikres forudsætninger for, at produktionen på de primære kraftværker udføres af kompetente virksomheder og i øvrigt på en økonomisk forsvarlig måde.

Med bestemmelsen i stk. 4 åbnes mulighed for en fastholdelse af påbud om udbygning med miljøvenlig elproduktionskapacitet givet til bevillingshavere efter den nuværende lovgivning. Det drejer sig om påbud om udbygning med biomasse, havvindmøller samt landbaserede vindmøller. Der er ikke taget endelig stilling til spørgsmålet om, hvilke påbud, der med hjemmel i denne bestemmelse vil blive krævet fastholdt. Dette vil først ske efter afsluttede vurderinger og forhandlinger med kraftværkerne om de fremtidige økonomiske rammer for produktionssektoren, jf. hertil lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnittet om lovforslagets indhold pkt. 9. g.

§ 10, stk. 5, giver miljø- og energiministeren mulighed for at dispensere fra de vilkår, som med hjemmel-

i stk. 4 indføres i den enkelte bevilling. Denne mulighed tænkes anvendt, hvis de økonomiske forhold for de enkelte produktionsvirksomheder udvikler sig på en sådan måde, at en lempelse af vilkårene gennem en dispensation er nødvendig for de pågældende producenters mulighed for fortsat at drive virksomhed på et forsvarligt økonomisk grundlag.

Til § 11

Etablering af nye produktionsanlæg samt væsentlige ændringer af eksisterende anlæg skal godkendes af miljø- og energiministeren. Dette krav stilles for at sikre, at alle produktionsanlæg opfylder en række betingelser for energiudnyttelse og brændselsanvendelse. Det skal blandt andet sikres, at den nuværende høje grad af samproduktion af el og varme samt udbygningen med miljøvenlige elproduktionsanlæg videreføres.

For at sikre en lige behandling af ansøgere, som ønsker at opføre nye produktionsanlæg, opstiller miljø- og energiministeren objektive kriterier for tilladelse til opførelse af nye produktionsanlæg i en nærmere afgrænset periode. De objektive kriterier stilles som krav til energiudnyttelsen i form af krav til produktionsanlæggenes samlede energiudnyttelse samt til brændselsanvendelsen for at sikre en fortsat udfasning af CO₂-tunge brændsler og for at undgå anvendelsen af brændsler med uønskede miljømæssige effekter.

Kriterierne kan gøres afhængige af anlægstypen, såfremt det skønnes nødvendigt for at overholde lovens formål. Udbygningen med biomasse er et eksempel på en anlægstype, hvor det vil være naturligt at opstille særskilte objektive kriterier. Mindre anlæg, som ikke skønnes at have væsentlig negativ påvirkning på miljøet, herunder mindre VE-anlæg, påtænkes undtaget fra godkendelseskravet efter den generelle undtagelsesbestemmelse i § 2, stk. 4.

Folketinget besluttede i 1985 ikke at anvende nukleare anlæg til produktion af elektricitet. Med bestemmelsen i § 11, stk. 4, vil en eventuel fremtidig etablering af nuklear produktionskapacitet ikke være mulig uden en lovændring. I den hidtidige lovgivning har miljø- og energiministeren, med tilslutning fra Folketingets Energipolitiske Udvalg, haft hjemmel til at tillade elproduktion fra nukleare produktionsanlæg.

Til § 12

For at kunne sikre en effektiv elforsyning er det nødvendigt, at den systemansvarlige virksomhed har mulighed for at stille krav om, at elproducenterne skal regulere produktionen af elektricitet. En sådan styringsmulighed for den systemansvarlige virksomhed